

Reisebrev fra Natcha.

Etter fire uker på reise, hvor livet mitt stort sett handlet om seiling, kom jeg hjem til Bergen 17. juli. Med en verdenscup og to EM på rappen, sitter jeg igjen med mange nye erfaringer og gode minner. Selv om resultatene kunne vært bedre, er jeg fornøyd med sommerens seiling. Jeg er spesielt fornøyd med resultatet fra senior EM, hvor jeg ble nr. 5 i sølvfinalen og 53 sammenlagt av 97 seilere. Foran meg på resultatlisten er det 7 ikke europeiske seilere, så da ble jeg vel nr. 46!

Mange av seilervenninnene mine, som lå foran meg på resultatlistene i fjor, traff jeg igjen både i Kiel og sr. EM, men i år ligger de bak meg. Dette bekrefter at vinterens trening på Østlandet og Mallorca har gitt resultater, og jeg ser at avstanden fram til de beste seilerne er blitt mindre. Det fikk jeg også en bekreftelse på under en av seilasene i Kiel, hvor jeg kom som båt nr. 2 på toppmerket og OL-vinneren Anna Tunnicliff kom som nr. 3. Problemet var at jeg var babord båt mens hun var styrbord! Anna ble nr. 2 i den seilasen, mens jeg ble nr. 25. I Kiel ble jeg nr. 43 av 75 seilere, noe jeg er fornøyd med når konkurrentene er verdens beste Laser Radial seilere.

Det mesterskapet jeg er minst fornøyd med er jr. EM, hvor jeg til tider seilte som en jojo. Å begynne et mesterskap med en 5. pl. og avslutte med en 4. pl., viser at jeg er blant Europas beste juniorseilere når alt klaffer, men dessverre gjør det ikke det i alle seilasene. Jeg ble til slutt nr. 28 av 78 seilere, men når jeg har seilt bedre enn vinneren i to verdenscuper, burde jeg prestert bedre. Dessverre er marginene små i internasjonal seiling!

Det er stor forskjellen på å delta i et senior- og junior mesterskap. I junior EM var seilerne mer åpne for å ha det sosialt og gøy, mens i senior mesterskapet handler det om å prestere. I løpet av juniormesterskapet møttes mange seilere etter regattaen for å grille, bade eller spille volleyball, mens i senior mesterskapet var det liten kommunikasjon mellom seilerne. De fleste er fokusert på å vise at de fortjener plassen de har fått gjennom nasjonale kvalifiseringsregattaer, som f. eks. NorgesCupen.

Konklusjonen så langt i sesongen er at jeg må bli både sterkere og tyngre, og at jeg i større grad må jobbe med det mentale for å utvikle meg som seiler. Coachen min (pappa) har begynt å sette seg inn i temaet mental trening, og jeg

må snakke med lærerne mine om vi kan ha noen timer om dette på skolen. Jeg går jo tross alt på idrettslinjen på Stend vgs.! Hvis man ønsker å satse som toppidrettsutøver holder det ikke bare å trene styrke, teknikk, taktikk, m.m., men det er viktig å ha de riktige tankene i hodet. Jeg må lære å tenke de positive tankene og fokusere på hva jeg er god på, selv når jeg ligger langt bak i feltet.

Under NM prøvde jeg å fokusere på det som var positivt, og det jeg kunne gjøre noe med. Så under de skiftende forholdene, fokuserte jeg minst mulig på forholdene og mest mulig på å ha fart i båten. Dette fungerte bra, og kvelden før finalen lå jeg på tredje plass, ett poeng fra andre, fem til gull og jeg hadde en ledelse på tre poeng til hun som lå på tredje plass. Mao. tett, men alt var mulig. I finaleseilassen hadde jeg sølvmedaljen rundt halsen frem til ca. 100 meter fra mål, men da havnet jeg i Oslofjordens største vindhull og havnet til slutt på den lite populære fjerde plassen! Trøsten er at jeg ble beste juniorseiler, og at jeg seiler like bra som de som havnet på pallen under jevne forhold.

Under sommerens mesterskap har jeg fått mange nye kontakter rundt omkring i Europa, som jeg vil prøve å holde kontakt med via Internett. Jeg er allerede blitt invitert til Europacuper i både Belgia, Portugal og Spania, men hvis alt går som planlagt skal jeg seile sesongens siste verdenscup i Weymouth (England) i september.

Jeg setter stor pris på interessen og støtten som jeg får fra MB, og ikke minst er det rørende når jeg får høre at medlemmer som var på ferie i København tok turen ut til Charlottenlund, hvor vi seilte EM. Jeg regner med at synet av nesten 300 Lasere må ha vært imponerende, enten de var på land eller på vannet! Neste gang må dere hilse på meg, og kanskje vi får tid til en liten prat.

Takk Trond M.

Lørdag 16. mai ble de fem nye RS Fevaene, som båtlaget har gått til anskaffelse av, rigget og sjøsatt. Båtene er kjøpt inn via NSF sitt tomannsjolleprosjekt til reduserte priser. MB har vært så heldig at bl.a. Trond Mohn og forskjellige bedrifter, samt medlemmer, har vært med på å sponse kjøp av jollene.

Jollene er såkalte ”skiffjoller”, som vil si at de har et større seilareal enn størrelsen på båten skulle tilsi.

De kan rigges og seiles med forskjellige seil, slik at seilarealet kan tilpasses til seilernes nivå. Dette gjør at jollene både kan brukes til opplæring og som en fartsfylt opplevelse for de som har seilt en stund.

For å hjelpe til med rigging og gi tips om seiling av båtene hadde NSF sin representant, Frank Kirkeland, tatt turen over fjellet.

Både seilere og trenere droppet 17. mai forberedelser og Brann kamp, for å være med på prøveseilingen av de nye jollene.

I det fine vårværet var det mange blide seilere (og trenere) å se ute på fjorden, og

det tok ikke lang tid før den første båten kullseilte og mannskapet fikk sesongens første (kalde) bad.

I mars fikk jeg også gleden av å være MB sin representant på Seiltinget i Stavanger. Seiltinget blir arrangert hvert annet år, og MB hadde muligheten til å sende tre representanter. Dessverre var det ingen andre som hadde anledning til å delta, så jeg måtte klare meg så godt jeg kunne alene. Heldigvis har jeg i løpet av de årene jeg har kjørt rundt i Norge med båt på taket, blitt kjent med mange representanter fra forskjellige seilforeninger, så det var ikke mye tid jeg tilbrakte alene i de to dagene seiltinget varte.

Seiltinget kan på mange måter sammenlignes med årsmøte i en seilforening, og det er her man legger bl.a. de økonomiske rammebetingelsene for NSF de neste to årene. I forkant av tinget var det mange debatter på ulike arenaer, bl.a. om NSF sin økonomistyring, ikke ulikt hva vi har opplevd i MB. Forskjellene er at på seiltinget forhandler man om de ulike sakene, og kommer frem til akseptable og ”spiselige” kompromisser.

Det tar for mye plass å nevne alle sakene som ble tatt opp på seiltinget, men dessverre førte forhandlingene til at vi risikerer at både bredde- og toppidretten kan bli kraftig rammet i den neste toårsperioden. Hva konsekvensene av dette vil føre til er det for tidlig å si noe om, men det kan bl.a. medføre redusert støtte til regionale treningssamlinger i regi av kretsene.

NSF jobber med mange spennende prosjekter, og et av dem er ”Barne- og ungdomsvennlig seilforening”. Dette er et prosjekt med klare likhetstrekk fra tilsvarende prosjekter i både Danmark og Sverige, og for å bli godkjent som barne- og ungdomsvennlig seilforening må foreningen tilfredsstille en rekke krav. Det vil nok dessverre ta noen år før MB kan få dette stempelet, siden seilforeningene bl.a. må ha garderober tilgjengelig for seilerne. Men kanskje vi kan bli den første foreningen i Bergen som kan få en ungdom inn i styret, som er et annet krav!

Seks år har gått siden jeg tok på meg vervet som Leder av treningsutvalget i båtlaget. I løpet av disse seks årene har det vært både oppturer og nedturer, men jeg har fått oppleve seilglede hos mange unge seilere.

Vi i treningsutvalget føler at vi har fått til mye i løpet av denne perioden, ikke minst takket være det til en hver tid sittende styre som har vist vilje og handlekraft til å legge rammebetingelsene til rette for et aktivt jollemiljø i båtlaget. Ved årsmøtet senere i høst ønsker jeg at det skal bli valgt inn en ny leder for treningsutvalget. Jeg stortrives på Milde sammen med seilerne, foreldre og trenere, men jeg føler at jeg har gjort jobben min og at det kanskje er på tide at andre overtar rorkulden og peker ut kursen sammen med styret for de neste årene.

I juni 2010 skal MB arrangere NM i Snipe. Jeg har ved tidligere anledninger sagt at jeg håper at 10 % av de deltakende båtene skal komme fra MB. I praksis vil det si 5-6 båter, eller 10-12 seilere. Dette er ingen umulighet, men det krever litt vilje både blant eksisterende Snipeseilere og nye seilere til å stille til start. Det viktigste er ikke å komme på pallen, men å delta som Henrik og jeg sier når vi seiler NM i Oselvar og er kjempefornøyd hvis vi har en bra seilas i løpet av en lang NM-helg.

For å ta på seg store eller små arrangement kreves det at man har noen som har vilje, tid og kunnskap til å arrangere en regatta. I MB har vi dessverre få personer som har de nødvendige papirene i orden for å være regattaarrangør eller dommere. Personlig synes jeg det er trist å se at en Oselverseiler må stå i startbåten under en Oselverregatta, når han eller hun egentlig burde seilt, fordi vi mangler folk med den nødvendige kompetansen og godkjenningen.

Kanskje vi bør gjøre noe med det, som idrettslag må vi ha både seilere og arrangører for å skape aktivitet. Og her ligger kanskje kjernen i hva jeg har prøvd å sette fokus på de siste årene, hvilke sportslige ambisjoner har MB? Jeg tenker ikke bare på nivået på seilerne i ulike klasser, men også på dommere og arrangører. Dette er viktige funksjoner i et idrettslag, og en

nødvendighet for å arrangere både store og små regattaer. Jeg håper at flere av båtlagets medlemmer vil utdanne seg som regattaarrangører og/eller dommere, slik at vi i fremtiden kan påta oss store og små arrangement alene eller i samarbeid med våre naboklubber.

I fjor solgte vi familiens seilbåt, og etter nesten 20 år som seilbåteiere valgte vi å gå i land. Å følge opp en ung seiler som satser på deltakelse i både nasjonale - og internasjonale regattaer krever mye tid, så seilbåten ble ofret til fordel for toppidretten. Heldigvis er jeg medlem i et idrettslag som har muligheten til å stille både Oselvere og Sniper til disposisjon for sine medlemmer. Det å få seile en båt som er en del av den norske kulturarven, med røtter tilbake til 1500- tallet eller lengre, er noe alle i båtlaget burde prøve. Som medlemmer i MB er vi privilegerte som har denne muligheten, og jeg vil oppfordre alle (med eller uten erfaring) til å begynne å seile Oselver. Et aktivt miljø er trolig den eneste muligheten vi har til å opprettholde klassen, og jeg antar at det vil være i medlemmenes interesse å se Oselverne på Fanafjorden også i fremtiden!

Som de fleste sikkert har fått med seg, har jolleseilerne tatt seg litt til rett på parkeringsplassen i løpet av de siste årene. Til glede for noen, og til forargelse for andre. Slik jollene er parkert i dag, fremstår området som ryddig og oversiktlig, ikke minst takket være grusen vi ble sponset med. Å ha det ryddig og trivelig rundt MB er noe både medlemmer og våre naboer trolig setter pris på. Men jeg vil minne om at parkeringsplassen for joller er ment for aktive jolleseilere/joller. Hvis jollen brukes en til to ganger i sesongen, bør du kanskje vurdere å parkere jollen din et annet sted slik at plassen kan benyttes av aktive seilere og vi ikke legger beslag på mer plass enn nødvendig.

Ottar Uthaug
Leder av treningsutvalget